

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE O ZAJEDNIČKIM LOKACIJAMA NA GRANIČNIM PRIJELAZIMA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima sadržana je u članku 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 41/2001).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Želeći unaprijediti bilateralnu suradnju i dobrosusjedske odnose, u cilju stvaranja uvjeta za nesmetani promet putnika i roba na graničnim prijelazima, Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina su do sada sklopile niz bilateralnih ugovora. To su osnovni Ugovor o određivanju graničnih prijelaza (od 6. travnja 2001.) i njegov Aneks (od 11. prosinca 2001.), koji definiraju putnički i robni cestovni i željeznički promet preko graničnih prijelaza za međunarodni promet. Na temelju Ugovora o određivanju graničnih prijelaza, sklopljen je i Protokol o kategorizaciji graničnih prijelaza (11. prosinca 2001.). Također su sklopljeni i Sporazum o uređenju graničnog željezničkog prometa (24. ožujka 2000.), te Ugovor o suradnji i međusobnoj pomoći u carinskim pitanjima (27. srpnja 2000.).

Ugovor o zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima sklopljen je radi uspostavljanja režima koji će olakšati i ubrzati obavljanje granične kontrole na graničnim prijelazima u cestovnom prometu. Pokazalo se da konfiguracija terena na pojedinim graničnim prijelazima, kao i financijska ušteda, u nekim slučajevima iziskuju djelovanje graničnih službi na zajedničkim lokacijama na teritoriju jedne od država. Ugovor se, temeljem odredbe o privremenoj primjeni, primjenjuje od dana potpisa, i dosad se pokazala puna opravdanost njegovog sklapanja.

Sklopljenim Ugovorom definira se zona zajedničke lokacije, pravila obavljanja granične kontrole u zoni, izgradnja objekata i postavljanje opreme, a predviđena je i izrada posebnih aneksa za svaku zonu zajedničke lokacije. Ugovorom se uređuju i druge pojedinosti od značaja za obavljanje granične kontrole na zajedničkoj lokaciji, kao i pitanje nazočnosti predstavnika međunarodne zajednice (Međunarodnih policijskih snaga i Misije UN u BiH - sada pripadnika Europske policije) na graničnim prijelazima u zonama zajedničke lokacije na teritoriji Republike Hrvatske.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima, čime se stvaraju pretpostavke za njegovo stupanje na snagu.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba ovog Zakona neće zahtijevati dodatna sredstva iz Državnog proračuna.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 165. Poslovnika Hrvatskog sabora.

Ujedno, s obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka u pravilu ne mogu vršiti izmjene i dopune teksta ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona o potvrđivanju Ugovora iz točke I. raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

VI. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU S OBRAZLOŽENJEM

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima potpisanog 17. lipnja 2002. godine u Sarajevu, s obrazloženjem glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE O
ZAJEDNIČKIM LOKACIJAMA NA GRANIČNIM PRIJELAZIMA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima potpisan 17. lipnja 2002. godine u Sarajevu, u izvorniku na hrvatskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine – bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovog Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE
O ZAJEDNIČNIM LOKACIJAMA NA GRANIČNIM PRIJELAZIMA**

Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: ugovorne stranke),

Namjeravajući unaprijediti bilateralnu suradnju i daljnji razvitak dobrosusjedskih odnosa, u cilju poboljšanja uvjeta za nesmetan promet putnika i roba na cestovnim graničnim prijelazima,

Imajući u vidu Ugovor o određivanju graničnih prijelaza između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, Sporazum između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o uređenju graničnog željezničkog prometa, Sporazum o slobodnom tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske u i iz luke Ploče i preko teritorija Bosne i Hercegovine u Neumu, kao i Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o suradnji i međusobnoj pomoći u carinskim pitanjima,

konstatirajući da će, u duhu uzajamnog poštovanja i izgradnje povjerenja, uspostaviti režim koji će olakšati i ubrzati obavljanje granične kontrole na graničnim prijelazima u cestovnom prometu,

sporazumjele su se kako slijedi:

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Za potrebe ovog Ugovora pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

1. "Granična kontrola" je kontrola graničnog prometa između ugovornih stranaka koja obuhvaća provođenje svih zakona i drugih propisa ugovornih stranaka koje treba primijeniti prilikom prelaska osoba preko državne granice, te pri uvozu, izvozu i tranzitu stvari, uključujući i promet dragocjenosti na koje se primjenjuju nacionalni valutni zakoni;
2. "Država domaćin" je država na čijem državnom teritoriju se nalazi zona zajedničke lokacije;
3. "Susjedna država" je druga ugovorna stranka;
4. "Zona zajedničke lokacije" je dio državnog teritorija države domaćina, na kojem je službenim osobama susjedne države dozvoljeno obavljanje granične kontrole;
5. "Službene osobe" su:
 - a) Za Republiku Hrvatsku - službenici Granične policije, Carinske službe i nadležnih inspeksijskih službi,
 - b) za Bosnu i Hercegovinu - službenici Državne granične službe Bosne i Hercegovine, carinskih službi u Bosni i Hercegovini, nadležnih inspeksijskih službi Bosne i Hercegovine i entiteta Bosne i Hercegovine;
6. "Druge osobe" su zaposlenici međunarodnog otpremništva i agencija kao i zaposlenici druge pravne osobe susjedne države koja ima radni prostor u zoni ili radi na graničnom prijelazu;
7. "Stvari" su roba, prijevozna sredstva i dragocjenosti na koje se primjenjuju nacionalni valutni zakoni.

II. ZONA ZAJEDNIČKE LOKACIJE

Članak 2.

Zona zajedničke lokacije obuhvaća cestu između državne granice i mjesta za obavljanje granične kontrole, kao i cestovne i službene objekte potrebne za nesmetano i sigurno odvijanje prometa i obavljanje granične kontrole.

Država domaćin dopustit će službenim osobama susjedne države da u zoni zajedničke lokacije obavljaju graničnu kontrolu na graničnom prijelazu.

Granična kontrola u zoni zajedničke lokacije obavljat će se u skladu s nacionalnim zakonodavstvima ugovornih stranaka, ovim Ugovorom i aneksima koji će biti sklopljeni za svaku zonu zajedničke lokacije posebno.

Aneksima iz stavka 3. ovog članka osobito će se utvrditi točan položaj, veličina i način korištenja zone zajedničke lokacije, korištenje objekata, te druge pojedinosti od značaja za obavljanje granične kontrole u pojedinoj zoni zajedničke lokacije.

III. IZGRADNJA OBJEKATA I POSTAVLJANJE OPREME

Članak 3.

Na graničnom prijelazu u zoni zajedničke lokacije ugovorne stranke mogu graditi, postavljati nove objekte ili zajednički koristiti postojeće službene objekte zemlje domaćina, u skladu s postignutim dogovorom.

Država domaćin, u pravilu, osigurava priključke za struju, vodu i drugu komunalnu infrastrukturu.

Troškove infrastrukture komunalnih usluga u izgrađenim, postavljenim ili postojećim službenim objektima u zoni zajedničke lokacije svaka ugovorna stranka snosit će zasebno srazmjerno površini prostora koji koristi.

Oprema i materijal potreban za izgradnju i unutarnje uređenje objekata za potrebe susjedne države u zoni zajedničke lokacije ne podliježu carini, porezima i drugim davanjima zemlje domaćina.

Članak 4.

Država domaćin dopušta instaliranje i korištenje telekomunikacijskih uređaja i veza kao i drugih sredstava za elektronski prijenos i predaju podataka koji su neophodni za rad u zoni zajedničke lokacije.

V. OBILJEŽAVANJE OBJEKATA I GRANIČNOG PRIJELAZA

Članak 5.

Službeni objekti koje koristi susjedna država na graničnom prijelazu u zoni zajedničke lokacije moraju biti vidno označeni obilježjima i svi natpisi moraju biti na službenom jeziku/službenim jezicima susjedne države.

Svaka ugovorna stranka postavlja, na službene objekte koje koristi, obilježja propisana svojim unutarnjim zakonodavstvom.

Vanjski izgled objekata i označavanje graničnih prijelaza uredit će se na jedinstven način koji će ugovorne stranke naknadno dogovoriti.

U svrhu provedbe stavka 3. ovog članka, aneksa iz članka 2. stavka 3. i članka 3. ovog Ugovora, nadležna tijela ugovornih stranaka mogu sklopiti odgovarajuće protokole.

VI. PRAVILA O RADU SLUŽBENIH OSOBA

Članak 6.

Službene osobe ugovornih stranaka koje obavljaju graničnu kontrolu moraju imati oznake u skladu s propisima svoje države.

Službene osobe se identificiraju službenom iskaznicom s fotografijom.

Službene i druge osobe susjedne države koje rade u zoni zajedničke lokacije moraju biti prethodno notificirane u pisanom obliku s osobnim podacima (ime i prezime, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, prebivalište, službeni status odnosno položaj).

Notifikacija iz stavka 3. ovog članka dostavlja se:

- a) u Republici Hrvatskoj - policijskoj upravi na čijem se području nalazi zona zajedničke lokacije,
- b) u Bosni i Hercegovini - terenskom uredu Državne granične službe Bosne i Hercegovine na čijem se području nalazi zona zajedničke lokacije.

Službene osobe notificirane u skladu sa stavkom 3. ovog članka imaju temeljem službene iskaznice pravo ulaska u zonu, zadržavanja i rada u zoni, te povratka u susjednu državu.

Država domaćin ima pravo pojedinim službenim osobama susjedne države ne dozvoliti rad u zoni zajedničke lokacije. U tom slučaju o tome treba bez odgađanja obavijestiti tijelo susjedne države koje izdaje službenu iskaznicu.

Članak 7.

Službene osobe susjedne države smiju u zoni zajedničke lokacije, prilikom obavljanja dužnosti nositi službenu odjeću, službeno oružje i opremu, te voditi službene pse.

Službene osobe susjedne države smiju koristiti službeno oružje sukladno zakonima i drugim propisima susjedne države.

Članak 8.

Službena i privatna vozila, namirnice, oprema i drugi predmeti potrebni službenim osobama susjedne države prilikom obavljanja dužnosti u zoni zajedničke lokacije ne podliježu plaćanju carina, poreza i drugim davanjima.

Spise, dokumentaciju i nosače podataka koje službene osobe susjedne države koriste pri obavljanju dužnosti u zoni zajedničke lokacije, te službene prostorije, vozila, pošiljke i potrebnu službenu opremu, službene osobe države domaćina ne pregledavaju, odnosno ne oduzimaju.

Novac koji službene osobe susjedne države koriste za službene potrebe u zoni zajedničke lokacije, kao i oduzete stvari, mogu biti unesene, iznesene i prevezene u i iz susjedne države.

Članak 9.

U zoni zajedničke lokacije obavlja se granična kontrola izlazne države prije granične kontrole ulazne države.

Nakon početka ulazne granične kontrole službene osobe izlazne države nemaju više pravo obavljati graničnu kontrolu.

Ukoliko se nakon početka ulazne granične kontrole ipak pojavi sumnja u kazneno djelo ili se naknadno sazna da se u zoni zajedničke lokacije nalazi osoba za kojom je raspisana međunarodna tjeralica, službene osobe izlazne države imaju pravo, nakon što prethodno o tome obavijeste službene osobe ulazne države, ponovno obaviti graničnu kontrolu.

Članak 10.

Službene osobe ugovornih stranaka mogu sporazumno odstupiti od redoslijeda predviđenog u članku 9. stavku 1. ovog Ugovora, ukoliko je to potrebno za brže obavljanje granične kontrole.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka, službene osobe ulazne države mogu uhititi osobe ili zaplijeniti stvari tek po završenoj graničnoj kontroli izlazne države. U tom slučaju, službene osobe ulazne države privode osobe i/ili donose stvari ovlaštenim osobama izlazne države. Ukoliko službene osobe izlazne države i sami žele uhititi te osobe ili zaplijeniti stvari imaju pritom prednost.

Članak 11.

Za obavljanje granične kontrole susjedne države u zoni zajedničke lokacije vrijede svi zakoni i drugi propisi susjedne države koje treba primijeniti prilikom prelaska osoba preko državne granice, te pri uvozu, izvozu i tranzitu stvari, na isti način i s istim posljedicama kao u susjednoj državi, osim ako ovim Ugovorom nisu utvrđeni izuzeci.

Službena postupanja, koja u zoni zajedničke lokacije obavljaju ovlaštene osobe susjedne države, smatraju se kao da su obavljena u susjednoj državi.

Ako su u zoni zajedničke lokacije prekršeni zakoni i drugi propisi susjedne države navedeni u stavku 1. ovog članka, smatra se da su ti zakoni i drugi propisi prekršeni u susjednoj državi.

U svim ostalim slučajevima primjenjuje se unutarnje zakonodavstvo države domaćina, ako ovim Ugovorom nisu utvrđeni izuzeci.

Članak 12.

Ovlasti koje proizlaze iz propisa navedenih u članku 11. stavka 1. ovog Ugovora obuhvaćaju i pravo na uhićenje, zadržavanje, držanje u pritvoru i prisilni povratak.

Službene osobe susjedne države nisu, međutim, ovlaštene u zoni zajedničke lokacije uhititi, zadržati, pritvoriti ili privesti u susjednu državu državljanke države domaćina. Službene osobe susjedne države ovlaštene su privesti državljanke države domaćina na službeno mjesto za obavljanje granične kontrole zemlje domaćina u zoni zajedničke lokacije, kako bi se tamo sačinio zapisnik o činjeničnom stanju.

Ako u provedbi stavka 2. ovog članka dođe do incidenta, službene osobe države domaćina pružit će pomoć službenim osobama susjedne države.

Stavak 3. ovog članka ne ograničava pravo službenih osoba susjedne države da poduzimaju sve neophodne mjere za zaštitu života i sigurnosti službenih i drugih osoba.

Članak 13.

Osobama kojima nije dozvoljen ulazak u ulaznu državu ne smije biti odbijen povratak u izlaznu državu.

Ako je potrebno, osobe iz stavka 1. ovog članka bit će praćene do ovlaštenih osoba izlazne države.

Pravo povratka u izlaznu državu osoba iz stavka 1. ovog članka uključuje i njihove stvari.

Članak 14.

Za kaznena djela počinjena u zoni zajedničke lokacije nadležni su sudovi i zakonodavstvo države domaćina.

Iznimno od stavka 1. ovog članka, za kaznena djela počinjena u vezi s obavljanjem granične kontrole iz članka 1. točke 1. ovog Ugovora, nadležni su sudovi i zakonodavstvo susjedne države.

Članak 15.

Ukoliko službena osoba susjedne države u zoni zajedničke lokacije počini kazneno djelo protiv službene dužnosti, nadležni su sudovi i zakonodavstvo susjedne države.

O svakom kaznenom djelu koje je počinila službena osoba susjedne države u zoni zajedničke lokacije, nadležno tijelo države domaćina bez odgađanja će obavijestiti nadležno tijelo susjedne države.

Za odlučivanje o zahtjevima za naknadu štete u vezi stavka 1. ovog članka kao i za štete koju su uzrokovale službene osobe susjedne države u zoni zajedničke lokacije pri obavljanju službenih dužnosti, nadležni su sudovi i zakonodavstvo susjedne države.

Članak 16.

Druge osobe koje su definirane u članku 1. točki 6. ovog Ugovora mogu u zoni zajedničke lokacije obavljati djelatnost za koju imaju odobrenje nadležnih tijela ugovornih stranaka.

Osobe iz stavka 1. ovog članka za vrijeme obavljanja dužnosti moraju posjedovati odobrenje za kretanje i zadržavanje u zoni zajedničke lokacije.

Na željezničko osoblje ugovornih stranaka primjenjuju se odredbe Sporazuma između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o uređenju graničnog željezničkog prometa.

Članak 17.

Ugovorne stranke će u provedbi ovog Ugovora surađivati i razmjenjivati operativne podatke neophodne za rad na graničnim prijelazima u zonama zajedničkih lokacija.

Postupak razmjene operativnih podataka dogovorit će naknadno nadležna tijela ugovornih stranaka.

Razmjena operativnih podataka obavljat će se u skladu sa unutarnjim zakonodavstvom ugovornih stranaka, te međunarodnim ugovorima koji su za njih na snazi.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Republika Hrvatska dopušta nazočnost časnika i službenika Međunarodnih policijsko operativnih snaga (u daljnjem tekstu: IPTF) Misije Ujedinjenih naroda u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: UNMIBH) u zoni zajedničke lokacije radi obavljanja njihovih dužnosti u skladu s mandatom IPTF-a da nadgleda, promatra i ispituje primjenu i provođenje zakona od strane časnika i službenika Bosne i Hercegovine sukladno Aneksu 11. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, pod uvjetom da su ispunjeni postupci iz stavka 3. ovog članka.

Republika Hrvatska je suglasna da časnici i službenici IPTF-a zajedno sa svojim vozilima imaju jednaka prava kao i službenici Državne granične službe Bosne i Hercegovine u odnosu na ulazak i izlazak s teritorija Republike Hrvatske, te slobodu kretanja u području koje pokriva ovaj Ugovor tijekom njihovih službenih radnih sati, s tim da su u uniformi i da nose važeće UNMIBH identifikacijske iskaznice.

UNMIBH će svakog mjeseca dostaviti Republici Hrvatskoj popis imena i dužnosti svih časnika i službenika IPTF-a koji mogu biti nazočni u zoni zajedničke lokacije.

Republika Hrvatska priznaje u prethodnom stavku navedenim raspoređenim časnicima i službenicima UNMIBH-a, kao osoblju Ujedinjenih naroda, status "*stručnjaka na zadatku*", u skladu s Konvencijom o povlasticama i izuzećima Ujedinjenih naroda i pravo na povlastice u skladu s člankom VI. citirane Konvencije, za obavljanja svoje službe na području Republike Hrvatske u skladu s ovim Ugovorom.

Članak 19.

Odredbe članka 6. do 15. ovog Ugovora o pravilima o radu službenih osoba primjenjivat će se na odgovarajući način i na službenike nadležnih državnih tijela (graničnu policiju, carinu, graničnu inspekciju) koji obavljaju kontrolu graničnog željezničkog prometa prema Sporazumu između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o uređenju graničnog željezničkog prometa.

Radi provedbe ovog članka, zonom zajedničke lokacije smatraju se zajednički granični kolodvor i granični željeznički pružni odsjek kako su definirani u članku 2. točke (g) i (k) Sporazuma između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o uređenju graničnog željezničkog prometa.

Republika Hrvatska dozvoljava nazočnost službenika i časnika IPTF-a u skladu s člankom 18. ovog Ugovora i u zonama zajedničke lokacije iz stavka 2. ovog članka na teritoriju Republike Hrvatske.

Članak 20.

Nadgledanje provedbe ovog Ugovora obavljat će Mješovito povjerenstvo za granične prijelaze između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Članak 21.

Moguće sporove u primjeni ovog Ugovora ugovorne stranke rješavat će pregovorima.

Ukoliko se spor ne može riješiti pregovorima, nakon isteka šest mjeseci od dana početka pregovora, svaka ugovorna stranka može predložiti pokretanje arbitražnog postupka.

Arbitražno vijeće se osniva za svaki slučaj posebno a čine ga tri člana. Svaka ugovorna stranka imenuje po jednog člana koji zajednički određuju trećeg člana, državljanina treće države, koji je ujedno i predsjednik arbitražnog vijeća.

Arbitražno vijeće samostalno utvrđuje način rada, a njegove su odluke konačne i obvezujuće za ugovorne stranke.

Članak 22.

Ovaj Ugovor može se izmijeniti ili dopuniti u bilo koje vrijeme pisanim sporazumom ugovornih stranaka, u skladu sa člankom 23. ovog Ugovora.

Aneксе iz članka 2. stavka 3. ovog Ugovora sklopit će Vlada Republike Hrvatske i Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Članak 23.

Ovaj Ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme, a svaka ugovorna stranka može ga otkazati u pisanoj obliku diplomatskim putem najmanje šest mjeseci unaprijed.

Ovaj Ugovor stupa na snagu trideset (30) dana od primitka zadnje pisane obavijesti diplomatskim putem kojom ugovorne stranke izvještavaju jedna drugu o ispunjenju uvjeta predviđenih njihovim unutarnjim zakonodavstvom za stupanje na snagu ovog Ugovora, a privremeno se primjenjuje od dana njegovog potpisivanja.

Sastavljeno u Sarajevu dana 17. lipnja 2002. godine u dva izvornika, na hrvatskom jeziku i na službenim jezicima Bosne i Hercegovine, bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

U potvrdu navedenoga opunomoćenici su potpisali ovaj Ugovor.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

dr. sc. Vesna Cvjetković Kurelec,
zamjenica ministra vanjskih poslova, v.r.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

Svetozar Mihajlović
ministar civilnih poslova i
komunikacija, v.r.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u nadležnosti je Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva financija, Ministarstva mora, turizma, prometa i razvitka, te Ministarstva vanjskih poslova.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, Ugovor iz članka 1. ovog Zakona nije na snazi, a podaci o njegovu stupanju na snagu objavit će se u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Predsjednik Hrvatskog sabora

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine zajedničkim lokacijama na graničnim prijelazima, na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske, Hrvatski sabor iskazuje konačni pristanak da Republika Hrvatska bude vezana navedenim Ugovorom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. utvrđuju se tijela državne uprave nadležna za provedbu navedenog Ugovora.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, predmetni Ugovor nije na snazi, te da će podaci o njegovom stupanju na snagu biti objavljeni naknadno, u skladu sa Zakonom o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine 28/96).

Člankom 5. utvrđuje se da Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".